

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ سه رنجی سه رهتای سوورەتی (البقره) بده. أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ تۆ ئەوی محمد (ﷺ) به ته‌ما نه‌بویت قورئانت بۆ ره‌وانه بکریت، جگه‌له مه‌ره‌بانیه‌ک نه‌بیّت له لایه‌ن په‌روه‌ردگارتەوه، که‌وابوو خۆت مه‌که به پشتیوان و هاوکاری بۆ باوه‌ر و خوانه‌ناسان. وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیمه ئەوانه‌ی پیش ئەمانمان تاقیکردۆته‌وه به جووره‌ها شیوه، تا خوی گه‌وره (له جیهانی واقیعدا) ئەوانه‌ی راستیان کردوو ه بیاناسیّت و ده‌رکه‌ون، هه‌روه‌ها درۆزنه‌کانیش ده‌یّت بناسیّت و ده‌رکه‌ون. أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ ئایا ئەوانه‌ی خراپه و نادروستی ده‌که‌ن واده‌زان که له ده‌ستان ده‌رده‌چن و ده‌رباز ده‌بن؟! ئای چه‌نده خراپه ئەو بریاره‌ی که ده‌یدهن. مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ ئەوه‌ی که ئاواته‌خوازه به‌دیداری خوا شاد بیّت، با دل‌نیا بیّت که‌کاتی دیاری‌کراوی خواو ساتی سه‌ره‌مه‌رگ هه‌ر دیّت (تا به‌دیداری شاد بیّت)، ئەو خوايه زۆر بیسه‌ره (به‌گوفتاری به‌نده‌کانی) و زانایه به‌حالیان. وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ ئەوه‌ش که هه‌ول ده‌دات و کوشش ده‌کات له پیناوی گه‌یاندی ئاینی خوادا؛ بیگومان قازنج و سوودی هه‌ول و کوششه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی، چونکه به‌راستی خوا بۆ نیازه له هه‌موو خلکی. (به‌لام له قیامه‌تدا ئەو زاته زۆر سوپاسگوزاری ئەو که‌سانه‌یه که هه‌ول و کوششیان داوه له پیناوی ئاینه‌که‌یدا). وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ ئەوانه‌ی که ئیمان و باوه‌ریان هی‌ناوه و کار و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجام داوه، به‌راستی هه‌له وگونا‌هه‌کانیان ده‌سپرنه‌وه و به‌چاکتر له‌وه‌ی که ده‌یانکرد پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه.. وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ ئیمه فه‌رمانداوه به

ئادەمیزاد كە چاكرەفتار بېت لەگەل داىك و باوكيدا، خو ئەگەر زۆريان لىكردىت تا هاوەل و هاوبەشم بۆ برىار بەدىت، بى ئەوھى زانست و زانىارت ھەبىت دەر بارەى، ئەوھە ملکہ چيان مەبە و بەگوڤيان مەكە، دلىاش بن كە گەرانهوتان بۆ لای منە، ئەو كاتە ئاگادارتان دەكەمەوھە لەو كردهوانەى كە ئەنجامتان دەدا. **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ** ﴿٩﴾ جا ئەوانەى كە ئيان و باوهرىان ھىناوھە و كار و كردهوھە چاكرەكانيان ئەنجام داوھ، ئەوھە بىگومان دەيانخەينە پىزى چاكرەكارانهوھە. **وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ** ﴿١٠﴾ ھەندىك لەخالكى ھەن كە دەلین: باوهرمان بەخوا ھىناوھە، جا كاتىك يەكىك لەوانە لە بەر خواو لە پىناوې خوادا تووشى ئازار و ناخوشى كرا، وادەزانىت سزاو ئەشكەنجەى خەلكى وەك سزای خوا وایە (وەك چۆن لە دۆزەخدا پەشيانە لىرەش بەھوې ئەشكەنجەى خەلكىوھە لە دىنپەشيان دەبىتەوھە)، بەراستى ئەگەر پەروەردگارت سەرکەوتنىكى بەخشى، دوورووھەكان بەگەرمى دەلین خو ئىمەش بىگومان ھاوكرتان بووین، مەگەر خوا خوې نازانىت چى حەشاردراوھە لە دەروونى ھەموو خەلكىدا (بەتایبەت لە دلى ئەو جوړە كەسانەدا)؟. **وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ** ﴿١١﴾ سویند بىت، خوا ئاگادارە بەوانەى باوهرىان ھىناوھە، ھەروھە بەوانەش كە دوورپوون (جىايان دەكاتەوھە). **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِّن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ** ﴿١٢﴾ ئەوانەى كە بى باوهربوون وتیان بەوانەى كە باوهرىان ھىناوھە: وەرن شوپى پىيازى ئىمە بكەون (ئەگەر شوپىكەوتنى پىيازى ئىمە ھەلە بىت) ئەوھە گوناھتان بە ئەستوى ئىمە، ئەلبەتە ئەوانە لە قىامەتدا ناتوان ھىچ گوناھو تاوانىكى ئەوان بگرنە ئەستو، بەراستى ئەوانە ھەر درۆدەكەن و درۆزن. **وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ** ﴿١٣﴾ سویند بەخوا سەرئەنجام گوناھى سەنگىنى خوڤان و ئەو كەسانەش كە گومرايان كردوون دەبىتە سەربارىان، لە پۆزى قىامەتیشدا پرسىاريان لىدەكرىت لەو درۆو دەلەسەو تەلەكەبازىيەى كە ھەلياندەبەست.. **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ** ﴿١٤﴾ سویند بەخوا

ئىمه - نوح - مان رهوانه کرد بو سهر قهوم و هۆزه کهى، هزار سال په نجا کهم له ناوياندا مايه وه، سهرئه نجام لافاو و زريان هه موويانى پىچايه وه له کاتيکدا ئەوان سته مکار بوون. **فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ** ﴿١٥﴾ ئەو کاته ئيتز ئەومان رزگارکرد هاوړى له گهل هه موو سهر نشينه کاني که شتیه کهدا و ئەو رووداو و که شتیه مان کرده به لگه و نيشانه بو هه موو لايه ک و هه موو نه وه کان. **وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ** ﴿١٦﴾ باسى ئيبراهيميش بکه که کاتي خوئى به قهوم و هۆزى خوئى وت: تهنه اخوا بپهرستن و ههر له و بترسن، ئەو بيروباوهره چاک و په سهند و خيردارتره بو تان، ئەگەر بزائن و تىگهن.. **إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** ﴿١٧﴾ به پراستى ئەو شتانهى که له جياتى خوا ده يانپهستن تهنه ابا و په يکهرن، ئيوه بوختان و شتى نابه جى دروست ده کهن، يىگومان ئەو شتانهى که له جياتى خوا ده يانپهستن خاوهنى هيچ رزق و رۆزيه ک نين بو ئيوه، که واته ههر داواى رزق و رۆزى له خوا بکهن، ههر ئەو يش بپهرستن، ههر سوپاسگوزارى ئەو بن، بو لاي ئەو يش ده بري نه وه.. **وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَاغُ الْمُبِينِ** ﴿١٨﴾ خو ئەگەر ئيوه ئەم په يامه به درو دوزان (وه نه ييت يه کهم هۆزو گهل بن که له بهرامبه رى په يامى خواوه هه لو يستنان ئاوا نار هوا ييت) ئەوه به پراستى که لايتكى پيش ئيوه ش په يامى خوايان به درو دوزانى، پيغه مبه ريش تهنه اگهيانندن و روونکردنه وهى ئاشکرا ئه رکی سهر شانيى و هيچى تر.. **أَوْ لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ** ﴿١٩﴾ ئايا ئەوه سهرنجيان نه داوه چو ن خوا له سهره تاوه دروستکراوان به دى ده هينيى و پاشان دووباره ي ده کاته وه، يىگومان ئەو شتانه بو خوا زور ساده و ئاسانه.. **قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** ﴿٢٠﴾ ئەى پيغه مبه ر(ص) پييان بلئ: با بگه ري ن به زهويدا، تهماشا بکهن و سهرنج بدن چو ن ئەو زاته دروستکراوانى به دي پي ناوه، له وه ودواش ههر خوا سهر له نوئى به رپايان ده کاته وه (به شي وه شيوازيكى تر ئاسمانه کان و زهوى و ئيمه ش ده هيني ته وه کايه) به پراستى خوا ده سه لاتي به سهر هه موو شتيکدا هه يه.. **يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ** ﴿٢١﴾

وَالَيْهِ تَقْلُبُونَ ﴿٢١﴾ هه‌ندیک جار، سزای ئەو که‌سانه ده‌دات که خوا بیهو‌یت و شایسته‌ی سزان و سۆزو مېهره‌بانی خۆیشی ده‌نو‌ینیت بۆ ئەوانه‌ی که ده‌یو‌یت و باوه‌ردارن، سه‌رئه‌نجامیش هه‌ر بۆ لای ئەو زاته ده‌برینه‌وه.. وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ (ئهی گرو‌ی ئاده‌میزاد) ئیوه ناتوان خوا ده‌سه‌وسان بکه‌ن، نه له زه‌ویدا نه له ئاسماندا، که‌شیش نیه‌جگه له خوا پشتیوانتان بێت و فریاتان بکه‌و‌یت (ئه‌گه‌ر رېگه‌ی چه‌وت و نادروست بگرن). وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ ئەوانه‌ی که بروایان نیه به‌ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی خواو به‌دیدار ئاماده‌بوونی به‌رده‌م باره‌گاکه‌ی (بۆ لێپر سینه‌وه) ئا ئەوانه (خوا ده‌فه‌رمو‌یت) له مېهره‌بانی من نا‌ئومیدن و ئەوانه سزای زۆر به‌ئیش بۆیان ئاماده‌یه. فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وه‌لامی قه‌وم و هۆزه‌که‌ی ئیبراهیم ته‌نها ئەوه بوو وتیان: بیکوژن یان بیسو‌تینن به‌لام خوا له ئاگره‌که‌رزاری کرد، بیکومان ئا له‌و پێشهاته‌دا نیشانه و به‌لگه‌ی زۆر هه‌یه بۆ ئەو که‌سانه‌ی که ئیمان و باوه‌ر ده‌هینن. وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوٰٓئُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾ له‌وه‌ودوا پێی وتن: به‌راستی ئەوه‌ی ئیوه له‌جیاتی خوا ده‌تان په‌رست ته‌نها بت و په‌یکه‌رن، له‌به‌رخاتری یه‌کتر و رێزدانانتان بۆ یه‌کتره له ژیا‌نی دنیا‌دا، دوا‌جار له‌ پو‌ژی قیامه‌تا یه‌کتر کافرده‌که‌ن و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌گرن، هه‌ندیک‌یشان نه‌فرین له هه‌ندیکی تر‌تان ده‌که‌ن، سه‌ره‌نجامیش شو‌ین و جیگه‌ی دیاریکراوتان ناو ئاگره‌، رزگار که‌ریشان نی‌یه. فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ ئینجا - لوط - باوه‌ری پێی هینا، ئیبراهیم دوا‌ی ئەوه‌ی که نا‌ئومید بوو له قه‌ومه‌که‌ی وتی: به‌راستی من ئیتر کو‌چ ده‌که‌م بۆ‌لای په‌روه‌ردگارم (بۆ ئەو شو‌ینه‌ی که ئەو بۆم دیاری ده‌کات) چونکه به‌راستی ئەو زاتیکی زۆر به‌ ده‌سه‌لا‌ت و دانا‌یه. وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَعَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ پاشان

ئیسحاقمان پیښه خشی و یه عقوبیشمان به ئیسحاق به خشی و پیښه مبه رایه تیمان کرده کالای بالای نه وه کانی، کتبه ئاسمانه کانیشمان بو ناردن، هر له دنیا دا پاداشتمان دایه وه، نهو به راستی له قیامه تیشدا له ریزی پیاوچا کاندایه.

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ یادى (لوط)

یش بکه کاتیک به قه و مه که ی وت: ئیوه به راستی تاوایکی گه وره ده کهن، ئیوه گونا هیکى ناشیرین نه نجام ده دهن، هیچ کهس بهر له ئیوه به کارى وا هه لنه ساوه!!! **أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾**

ئایه ئیوه به راستانه ئیربازی ده کهن و ریگا به خه لکی ده گرن و له یانه که تانداکاری نا به جی و ناشیرین و نادرست نه نجام ده دهن؟! که چی وه لامی قهومی (به دخوو) ته نها نه وه بوو که وتیان: ئاده ی کوا سزاو توله ی خوا، نه گهر تو راست ده که ی ت؟! بومان بیښه وه؟ **قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾** لوط دوعای لی کردن وتی: په روه ردگاره، سه رکه وتم پی بیه خشه به سه ر نه قه و مه ی که تووی خراپه ده چین. **وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾** جا کاتیک که فریشته کا نمان گه یشتنه لای ئیبراهیم و مزده ی هاتنه دنیای ئیسحاقیان پیښه خشی، وتیان: به راستی ئیمه له ناو بهری خه لکی نه م شاره ی، چونکه بیگومان خه لکه که ی زور سته مکار بوون. **قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا فَخُنْ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾** ئیبراهیم وتی: ئاخر (لوط) له وییه، فریشته کان وتیان: ئیمه چاکتر ده زانین کیى لییه، دلنیا به که نه وو خاوو خیزانی رزگار ده که ی جگه له هاوسه ره که ی که له تیاچووان ده ی ت. **وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾** جا کاتیک فریشته کان گه یشتنه لای (لوط)، به هاتنیان زور دلته نگ و غمبار بوو، (نه یده زانی که فریشته ن) سه ری دنیای لی هاته وه یه ک، وتیان: مه ترسه و غمت نه ی ت (نه وانه ناتوان ده ستر یژی بکه نه سه ر ئیمه، ئیمه فریشته ی ن) بیگومان ئیمه رزگار که ری توو کهس و کاره که تین جگه له هاوسه ره که ت، که له تیاچووانه. **إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾** به راستی ئیمه دابه زینه ری سزاو به لای ئاسمانین به سه ر

خەلکی ئەم شارەدا بەھۆی ئەوێ که دەرەچوون لە فەرمانی خوا. **وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ** ﴿٣٥﴾ سویند بەخوا بەراستی سەرئەنجام ئاسەوارێکی ئاشکرامان (لەشاری کول و ویران) بەجێهشت بۆ کهسانیک که ژیر و ھۆشمنەن بن (که تی بگەن و سەرنج بدەن). **وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ** ﴿٣٦﴾ ھەروەھا شووعەبیان پەوانە کرد بۆ ناو براکانی لەشاری مەدیەن، پێی وتن: ئەو قەوم و ھۆزم تەنھا خوا بپەرستن، بە ھیوای قیامەت و ئاییندەوێ بژین و ترسی تەنگانەوێ ئەو رۆژەتان ھەبێت، گوناھو تاوان و خراپە لە سەر زەویدا ئەنجام مەدەن و مەچینن (چونکە زەوی بێ خواوەن نییە و ژیاantan تا سەر نیە). **فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاشِمِينَ** ﴿٣٧﴾ لە ئاکامدا خەلکەکە برۆیان پێنەکرد، ئێتر بومەلەرزەیک دووچاریان بوو، ھەر ھەمویان لەمالەکانیدا بەچۆکدا ھاتن و مردن (بوون بە ژیر خاک و خۆلەوێ). **وَعَادًا وَثُمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ** ﴿٣٨﴾ ھەروەھا (عاد) ی قەومی (ھود) و (ثمود) ی قەومی (صالح) یشمان لەناو برد کہ ئاشکرا بوو بۆتیاچوونیان لە شوینەواری کولیانەوێ، شەیتانیش کردەوێ نادروست و ناپەسندیانی بۆ پارازندبۆنەوێ، لە پرێگا و پرێازی راست و دروست ویلی کردبوون، لەکاتیکیدا ئەوان خواوەنی عەقل و بیر و ھۆشیش بوون. **وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَلَمَّنَّ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ** ﴿٣٩﴾ قاروون و فیرعون و ھامانیشمان لە ناو برد، سویند بە خوا بیگومان موسا بەلگەوێ زۆری بۆ ھینان، کہچی خۆیان زۆر بەگەورە دانا لە زەویدا، سەرئەنجام نەیان توانی لە سزاو تۆلەوێ خوا خۆیان پرزگار بگەن. **فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ** ﴿٤٠﴾ ئێمە ھەر یەکیك یان ھەر دەستەیک لە وانەمان بە سزای تاوانی خۆی گەیاندا، جا ھەیان بوو بەرد بارانمان کرد، ھەیان بوو دەنگ و سەدای بە ھێز لەناوی برد، ھەیان بوو بە ناخی زەویدا بردمانە خوارەوێ، ھەشیان بوو نوقی دەریامان کرد، جا وە نەبێت خوا ستەمی لی

کردین، بهلك و خوځان سته میان له خوځان ده كرد. **مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ**
الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ نمونه‌ی نه‌وانه‌ی جگه
له خوای گه‌وره، که‌سانیک‌ی تر ده‌که‌نه پشتیوانی خوځان، وهك نمونه‌ی جالجالوکه‌یهك وایه که مالیک‌ی بوخوی
سازکردیت به‌راستی لاوازترینی هه‌موو مال‌ه‌کان، مالی جالجالوکه‌یه نه‌گه‌ر سه‌رنجیان بدایه و تیب‌گه‌یشتنایه ()
چونکه مالی جالجالوکه نه بناغه و نه دیواری هه‌یه، نه سه‌رو ده‌رگا و په‌نجه‌ره، نه ده‌توانیت به‌رگه‌ی با و باران
و روداو‌ه‌کان بگریت مییه‌که‌ش نیره‌که له ناو ده‌بات دوا‌ی جووت بوون، پاشان بیچوه‌کانیش دایکیان له ناو
ده‌به‌ن (!!!) **إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ** ﴿٤٢﴾ بیگومان خوا خوی
چاکده‌زانیت نه‌وه‌ی نه‌و خه‌لکه هاناو هاواری بو ده‌به‌ن له جیاتی نه‌و، چه‌نده بی ده‌سه‌لاتن، چونکه هه‌ر خوی
خواوه‌ن ده‌سه‌لاته و زوریش دانایه (له‌و بواره‌ی که بو تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکی ره‌خساندویه‌تی). **وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ**
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ ئا ئه‌م نمونه‌ی ئیمه ده‌یه‌نیننه‌وه بو خه‌لکی، ته‌نها زانا و
شاه‌زاکان تیی ده‌گه‌ن و تی ده‌فکر. **خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ**
﴿٤٤﴾ ئاشکرایه خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌رپک و پیکترین شیوه‌ی دروست کردووه، به‌راستی ئا له‌و کاره‌دا به‌لکه
و نیشانه‌ی ته‌واو هه‌یه بو ئیانداران. **أَتُلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ**
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وه‌ی بو‌ت
ره‌وانه ده‌کریت له قورئان بیخوینه‌روه و نو‌یژیش به‌چاکی نه‌نجام بده، چونکه به‌راستی نو‌یژ به‌ره‌ه‌لستی له
گونا‌هو تاوان و نادروستی ده‌کات، بیگومان یادی خوا له هه‌موو شت گه‌وره‌تر و به‌نرخ‌تره (که ده‌ییت له کاتی
نو‌یژ و کاتی تریشدا بیر و هو‌شی ئیانداری، دابگریت) و خوا خوی زانایه به هه‌موو نه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که
نه‌نجامی ده‌ده‌ن. ج ۲۱ ﴿ وَلَا تُجَدِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ﴾
وَقُولُوا عَمَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهِنَا وَالْهَكْمُ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ گفتوگو و
(مجادلة) مه‌که‌ن له‌گه‌ل خواوه‌نی کتبه‌ی ئاسمانیه‌کاندا مه‌گه‌ر به‌جوانترین شیوه‌ی نه‌ییت، جگه له‌وانه‌یان که سته‌میان
کردووه (نه‌وه ره‌فتارتان له به‌رامبه‌ریان‌ه‌وه ده‌ییت جیاوازیی) پیشیان بلین: ئیمه باوه‌رمان هی‌ناوه به‌وه‌ی بو ئیمه

و ئیوه دابه‌زێراوه، خوای ئیمه و خوای ئیوه تهنه‌ها یه‌کیکه، ئیمه فه‌رمانبه‌رداری ئه‌و زاته‌ن. **وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ** ﴿٤٧﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر به‌ شیوه‌یه‌ی کتێبه‌کانی پێشوو ئیمه‌ قورئانمان بۆ دابه‌زاندوویت، جا ئه‌وانه‌ی کتێبان پێداون و به‌ راستی خوێندوو یانه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ باوه‌ر ده‌هێن به‌ قورئان و هه‌ندیک له‌ و خه‌لکه‌ی تریش هه‌ن باوه‌ر ده‌هێن پێی و موسلمان ده‌بن، جا که‌س نیه‌ ئینکاری ئایه‌ت و به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ئیمه‌ بکات (دوای لایه‌رینی گومان) جگه‌ له‌ خوانه‌ناسان. **وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ** ﴿٤٨﴾ تۆ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێش ناردنی ئه‌م قورئانه‌ هیچ کتێبیک نه‌ده‌خوێنده‌وه، به‌ ده‌ستی خوێشت هیچ شتیک نه‌نووسیوه‌، (چونکه‌ نه‌خوێنده‌وار بوویت) خو‌ ئه‌گه‌ر شتیکی وات ئه‌نجام بدایه‌، له‌و کاته‌دا نه‌فام و دم به‌ تاله‌کان دنیایان پڕ ده‌کرد له‌ شک و گومان (که‌ گوايه‌ قورئان له‌ دانان و دارشتنی تۆیه‌). **بَلْ هُوَ ءَايَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ** ﴿٤٩﴾ نه‌خێر ه‌ی تۆ نیه‌، به‌لکو قورئان چه‌ند ئایه‌تیکی پروون و ئاشکران له‌ سینه‌و دڵ و ده‌روونی ئه‌و که‌سانه‌دا عیلم و زانستیان پێه‌خه‌راوه‌ و له‌ به‌ریان، به‌ راستی جگه‌ له‌ سته‌مکاران، که‌س به‌ ره‌هه‌ستی و نکو‌ی له‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ نیه‌. **وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٍ مِّنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ** ﴿٥٠﴾ کافران وادیاره‌ قورئان به‌ به‌لگه‌ دانانین بۆیه‌ ده‌لێن: باشه‌ چی ده‌بوو: ئه‌گه‌ر نیشانه‌ و به‌لگه‌ی له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه‌ بۆ په‌وانه‌ بکرایه‌، تۆش ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری له‌ وه‌لامیاندایه‌ بلی: مو‌ع‌ج‌زه‌ و نیشانه‌ و به‌لگه‌ ماددییه‌کان به‌ ده‌ست خوا خۆیه‌تی و من تهنه‌ها ئاگادارکه‌روه‌ و بیدارکه‌روه‌یه‌کی ئاشکرام بۆتان. **أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ** ﴿٥١﴾ ئایا به‌س نیه‌ بۆیان که‌ به‌ راستی ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندوووه‌ بۆت و به‌ سه‌ریاندا ده‌خوێنێته‌وه، بێگومان ئا له‌و قورئانه‌ دا په‌حه‌مت و یاداوهری ئاشکرا هه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئیمان ده‌هێن. **قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتٍ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ** ﴿٥٢﴾ له‌وه‌ودوا ئه‌ی

پیغمبەر (ﷺ) پێیان بۆی: تهنه‌ها خوا به‌سه‌ شایه‌ت بێت له‌ ئیوانماندا (که‌ من په‌یامه‌که‌م پێی راگه‌یاندوون)، جا
 هه‌ر ئه‌و زاته‌ زانا و ئاگایه‌ به‌هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه‌، ئه‌وانه‌ش باوه‌ر به‌ ناحه‌ق و به‌ تال هه‌یناوه‌ و
 باوه‌ریان به‌خوای (تاک و تهنه‌ها) نه‌هه‌یناوه‌، ئا ئه‌وانه‌ هه‌ر خۆیان خه‌سه‌اره‌مه‌ند و زه‌ره‌مه‌ندن. **وَيَسْتَعْجِلُونَكَ**
بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِهِمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ بێ باوه‌ران په‌له‌ت لی
 ده‌که‌ن و داوای هاته‌نی سزات لی ده‌که‌ن،، خو ئه‌گه‌ر کاتی تاییه‌تیان دیاری نه‌کردایه‌ بو‌ پێشه‌اتنی، یه‌که‌سه‌ر
 سزایان بو‌ ده‌هات، بێگومان ئه‌و سزاو تو‌له‌یه‌، له‌ ناکو یه‌خه‌یان پێده‌گریت و له‌کاتیکه‌دا ئه‌وان هه‌ست به‌ نزیک
 بو‌ونه‌وه‌شی ناکه‌ن. **يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ** ﴿٥٤﴾ بێ باوه‌ران په‌له‌ت لی
 ده‌که‌ن و داوای هاته‌نی سزات لێده‌که‌ن، بێگومانیش دۆزه‌خ ده‌وری کفرانی داوه‌و هه‌رگیز له‌ سزای ده‌رباز
 نابن... **يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** ﴿٥٥﴾
 له‌پو‌ژیکدا که‌ سزا دایانده‌گریت له‌ سه‌رویانه‌وه‌، له‌ ژێر پێیانه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ پێیان ده‌فه‌رمو‌یت: بچێژن
 سه‌ره‌نه‌جای ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌ ئه‌نجامتان ده‌دا. **يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي**
فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ په‌روه‌رگار به‌ئیماندارانی به‌گیرهاتوو له‌ناو کفراندا را‌ده‌گه‌یه‌نیت: ئه‌ی به‌نده‌کانم زه‌وی من فراوانه‌،
 مو‌لکی من به‌ربلاوه‌ (کو‌چ بکه‌ن، خۆتان رزگار بکه‌ن)، تهنه‌ها هه‌ر من بپه‌رستن. **كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ**
إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ له‌وانه‌ ئه‌ ترسی مه‌رگ له‌ ئارا‌دا هه‌بیت بو‌یه‌ ترسیان ده‌ره‌وێنێه‌وه‌ و ده‌فه‌رمو‌یت: هه‌موو
 که‌س ده‌بیت مردن بچێژیت (که‌ی، له‌ کو‌ی، به‌چی، خوا نه‌بیت که‌س نازانیت) له‌وه‌ودوا تهنه‌ها بو‌ لای
 ده‌برێه‌وه‌. **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ**
خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ جا ئه‌وانه‌ی که‌ ئیمان و باوه‌ریان هه‌یناوه‌ و کارو کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان
 ئه‌نجامداوه‌، سو‌یند به‌ خوا ئه‌وانه‌ له‌ به‌هه‌شتدا له‌ چه‌نده‌ها کو‌شک و ته‌لارو ژووری به‌رزدا داده‌به‌زێنین، که‌
 چه‌نده‌ها پو‌وبارو تافکه‌ به‌ژێر دره‌خته‌کانیدا و به‌ به‌رده‌م کو‌شک و ته‌لاره‌کانیدا ده‌روات، (ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه‌)
 ژیا‌نی نه‌پراوه‌ له‌و (شو‌ینه‌ خو‌شانه‌دا) ده‌به‌نه‌ سه‌ر، ئای چه‌ند جوانه‌ پادا‌شتی ئێشکه‌ران بو‌ خوا... **الَّذِينَ**

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ ئەوانەن خۆگربوون لەبەردەم ئەشکەنجە و ئازاری بێ باوەرپاندا و هەر پشت بە پەرەردگاریان دەبەستن... وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

﴿٦٠﴾ هەر وەها خۆی گەرە دەبەوێت لە گێروگرتی رزق و پۆزیش دُنیايان بکات؛ بۆیە دەفەرموێت: زۆر زیندەوەر هەیه رزق و پۆزی خۆیان نەداوە بەکۆلی خۆیاندا (کەچی خوا پەکیان ناخات و لە برساندا نامرن)، چونکە خوا رزقی ئەوانیش و ئیوەش دەدات، بێگومان ئەوزاتە بێسەر (بە قسە و گوشتارتان) و زانایە (بەخەیاڵی دڵ و دەروونتان). وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ سوێند بە خوا ئەگەر پرسیار لە بێ باوەران بکەیت: کێ ئاسمانەکان و زەوی دروست کردووە، پۆژو مانگی رام کردووە، بەدُنیايي و بێ دوودلی دەلێن: (الله) دروستی کردوون، جا چۆن لادەدرێن لە یەکتاپەرستی و فێو دەخۆن؟! يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ هەر خوايە رزق و پۆزی دەبەخشێت بە هەر کام بیهوێت لە بەندەکانی، یان دەیگریتهووە و کەمی دەکاتەووە (بۆ تاقی کردنەووە)، بەراستی خوا خۆی بەهەموو شتێک زاناو ئاگایە (دەزانێت چ حالەتیک چاک و لەبارە بۆ هەر بەندەیک). وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾ خۆ ئەگەر لێیان پرسیت: کێ ئاو لە ئاسمانەووە دەبارێنێت، جا زەوی پێی دەبۆزێنێتەووە، دواي ئەوێ خامۆش و مردوو بوو، ئەو بەدُنیاييەووە دەلێن.. (الله) (تۆ ئەو پیغهەمبەر ﷺ)، ئەو ئیماندار) بلی: سوپاس بۆ خوا، کە ئاو، دان بە دەسەلاتیدا دەنێن، نەخێر بەراستیا نیە، بەلکو هیشتا زۆربەیان بێ بیرو هۆشن و ژیریان ناخەنەکار. وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِی الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ ژیانی ئەم دُنیايە جگە لە گەمە و گالته و یاری شتێکی تر نیە... (واتە بێ نرخە و ئەو نازی خەلکی ئاو پەلاماری دەدەن و ستم لە پێناویدا دەکەن) بەراستی مالی قیامەتیش و ژیانی ناو بەهەشت، هەر ئەو ژیانه (شایستەي ئەوێ کە ئادەمیزاد هەوڵ و کۆششی بۆ بدات)، ئەگەر بیانزانیایە و تێگەشتنایە. فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاُ اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ

إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ هەر کاتیک خه‌لکی (باوهر لاواز) سواری که‌شتی ده‌بن، مه‌ترسی نو‌قم بوون و تیاچوون پروویان تیده‌کات، زۆر به‌کۆل، هاناو هاوار بو خوا ده‌بن و به دلسۆزی و ملکه‌چیه‌وه باوهر ده‌هینن، به‌لام کاتیک خوا رزگاریان ده‌کات و ده‌گه‌نه‌وه وشکانی ده‌سته‌جی له پڕیازی یه‌کناپه‌رستی ده‌ترازین و هاوه‌ل و هاوبه‌ش بو خوا برپار ده‌ده‌ن. لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ جا با ئه‌وانه هەر ناشو‌کرو به‌دغه‌ک بن له به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو به‌خششانه‌ی ئیمه‌وه، با نازو نیعه‌ته‌کانی خوا به‌کار به‌یین به‌و شیوازه‌ی که پپی رازی نیه، سه‌ره‌نجام له داهاتو‌دا خو‌یان ده‌بیننه‌وه و به‌ئاگا دینه‌وه!.. أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَتَخَفُّ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ باشه، خوهانه‌ناسانی مه‌که‌که هه‌ست ناکه‌ن، نابینن که چۆن شو‌ینیکی ئه‌مین و پر له ئاسایشمان بو فه‌راهه‌م هینان له‌کاتیک‌دا، له ده‌ورو به‌ریانه‌وه خه‌لکی ده‌فرینریت، ئایا هەر باوهر به‌به‌تال و ناحه‌قی ده‌هینن و هه‌ست به‌نازو نیعه‌ته‌کانی خوا ناکه‌ن و سپله‌ی ده‌که‌ن؟! وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ جا ئیتر کنی له‌وه سه‌ته‌مکارتره که درۆ هه‌لده‌به‌سیت و هاوه‌لی بو برپار ده‌دات، یان ئه‌و حه‌ق و راستیه‌ی که بو‌ی هاتووه به‌درۆی ده‌زانیت، مه‌گه‌ر هەر دۆزه‌خ شایسته بیت، ئایا له دۆزه‌خدا جی‌که و ریکه‌یه‌کی هه‌میشه‌ی بو بئ باوهران دابین نه‌کراوه؟ (بی‌گومان ئاماده‌کراوه). وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾ ئه‌وانه‌ش له پیناوی ئیمه‌داو بو به‌ده‌سته‌پینانی ره‌زامه‌ندی ئیمه؛ هه‌ول و کوششیان کردووه و خو‌یان ماندوو کردووه، سو‌یند به‌خوا به‌راستی ئه‌وانه رینوو‌ی ده‌که‌ین بو هه‌موو ریکه‌یه‌کی چاک و دروستی خو‌مان (که به‌ده‌سته‌پینانی ره‌زامه‌ندی ئیمه‌ی له‌دوايه)، بی‌گومان خو‌ای په‌روه‌ردگار هه‌میشه له‌گه‌ل جاکه‌کارانه.